

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8CoP/45/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4114229698
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Novotný
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4114229698.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Novotného a sudcov JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD. a JUDr. Marty Polyákovej, v právnej veci starostlivosti súdu o maloletú X. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky a zastúpenú Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nitra ako kolíznym opatrovníkom, dieťa rodičov - matka X.. V. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom S., V. XXX/X, zastúpená od 14.03.2019 Mgr. Zuzana Gáliková, advokátka v Nitre, Farská 33 a otec E.. F. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom S., V. XXX/XX, reálne W. XXXX/XXc, zastúpený JUDr. Anna Jamborová, advokátka v Nitre, Farská 5, o zvýšení výživného, o odvolaní otca maloletej proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 13P/392/2014-164 zo dňa 30. júna 2017, v spojení s doplňujúcim rozsudkom č. k. 13P/392/2014-186 zo dňa 17. júla 2018,

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej časti týkajúcej sa zvýšenia výživného m e n í tak, že zmeňujúc rozsudok Okresného súdu Nitra č. k. 13P/87/2012-28 zo dňa 22.05.2012 z v y š u j e vyživovaciu povinnosť otca na maloletú X. P. zo sumy 100,-Eur mesačne

- za obdobie od 10.03.2014 do 31.08.2014 na sumu 130,-Eur mesačne,
- za obdobie od 01.09.2014 do 30.06.2016 na sumu 160,-Eur mesačne,
- za obdobie od 01.07.2016 do 07.10.2017 na sumu 140,-Eur mesačne,
- za obdobie od 08.10.2017 do 31.08.2018 na sumu 180,-Eur mesačne,
- za obdobie od 01.09.2018 do 30.11.2018 na sumu 200,-Eur mesačne,
- za obdobie od 01.12.2018 naďalej na sumu 220,-Eur mesačne,

ktoré výživné je splatné vždy do 15-teho dňa každého mesiaca do rúk matky maloletej.

Zaostalé výživné za obdobie od 10.03.2014 do 28.02.2019 vo výške 3.619,97 Eur je otec p o v i n n ý zaplatiť k rukám matky maloletej v lehote 90 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Ž i a d e n z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Návrhom zo dňa 06.10.2014 doručeným súdu dňa 10.10.2014 sa matka maloletej domáhala zmeny rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 13P/87/2012-28 zo dňa 22.05.2012 (právoplatný 31.05.2012) tak, aby bola vyživovacia povinnosť otca voči maloletej zvýšená zo sumy 100 eur mesačne na sumu 250 eur mesačne od 01.03.2014, nakoľko od poslednej úpravy výživného sa zmenili pomery na jej strane v tom, že maloletá X. začala od 02.09.2014 navštevovať predškolské zariadenie, kde mesačne uhrádza školné 50 eur, stravu cca 30 eur, ročne hradí ZRPŠ v sume 20 eur, príspevok na hračky 20 eur, príspevok na pomôcky 20 eur a na školské výlety 10 eur, ďalej má zvýšené výdavky na oblečenie pre maloletú a tiež na jej hygienu. Od 10.03.2014 sa zmenili pomery aj na strane otca maloletej, ktorý sa zamestnal na inšpektoráte práce, keď v predchádzajúcom období na maloletú prispieval ako študent a nemal žiadny príjem, teda jeho pomery sa zmenili natoľko, že je v jeho silách prispievať vyššou (požadovanou) sumou.

2. Otec maloletej s podaným návrhom nesúhlasil, návrh matky nevzhliadol opodstatneným, keď nie je v jeho schopnostiach a možnostiach prispievať tak vysokou sumou, čo mu neumožňujú ani jeho majetkové pomery, keďže je nemajetný. Počas štúdia mu finančné prostriedky na platenie výživného požičiavali rodičia a požadované výživné nezodpovedá ani jeho príjmu, keď od 24.07.2014 je ženatý a má ďalšiu vyživovaciu povinnosť k maloletej Q. M., nar. XX.XX.XXXX. Ako študent mal platiť minimálne výživné, označené výdavky na maloletú považuje za neprimerané.

3. Okresný súd Nitra ako súd prvej inštancie vo veci rozhodoval rozsudkom č. k. 13P/392/2014-112 zo dňa 24.11.2015 tak, že od 01.03.2014 zvýšil vyživovaciu povinnosť otca k maloletej na sumu 150 eur mesačne, pričom rozhodoval aj o zročnom výživnom za čas od 01.03.2014 do 30.11.2015, ktoré umožnil otcovi zaplatiť do 365 dní od právoplatnosti rozsudku. Na základe odvolania otca maloletej Krajský súd v Nitre ako súd odvolací uznesením zo dňa 31.05.2016 č. k. 8CoP/45/2018-133 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie z dôvodu jeho nepreskúmateľnosti pre nedostatok dôvodov jeho odôvodnenia a tiež aj pre nedostatočné zistenie skutkového stavu veci.

4. Po doplnení dokazovania Okresný súd Nitra vo veci opätovne rozhodol napadnutým (zhora v záhlaví tohto rozhodnutia označeným) rozsudkom, ktorým zmeňujúc svoj rozsudok zo dňa 22.05.2012 zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na maloletú X. zo sumy 100 eur mesačne na sumu 175 eur mesačne počnúc dňom 01.03.2014 naďalej, ktorej výživné je splatné vždy do 15. dňa každého mesiaca dopredu do rúk matky maloletého dieťaťa, keď zároveň rozhodol o tom, že zaostalé výživné za čas od 01.03.2014 do 30.06.2014 vo výške 3.000 eur je otec maloletej povinný zaplatiť v pravidelných mesačných splátkach po 100 eur mesačne splatných vždy do 15. dňa každého mesiaca počnúc dňom 15.09.2017 až do zaplatenia do rúk matky maloletej, keď o trovách účastníkov súčasne rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá na náhradu trov konania nárok. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil s poukazom na vykonané dokazovanie a zistený skutkový stav, s poukazom na predchádzajúce súdne konania vo veci starostlivosti o maloletú a s poukazom na citované ustanovenia Zákona o rodine (zák. č. 36/2005 Z. z. - § 62 ods. 1 - 5, § 65 ods. 1, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1 a 3) nasledovne:

5. „V prvom rade súd skúmal, či došlo ku zmene pomerov na strane rodičov maloletého dieťaťa a na strane maloletého dieťaťa. Súd jednoznačne konštatuje, že ku zmene pomerov došlo. Naposledy bolo určené výživné v konaní OS Nitra č.k. 13P/87/2012-28 a to tak, že otcovi bola uložená povinnosť platiť výživné od 1.3.2012 vo výške 100 eur mesačne. Maloleté dieťa sa narodilo 1.3.2012 v čase posledného rozhodnutia malo menej ako jeden rok. Ku dňu tohto rozhodnutia dieťa je staršie. V roku 2014 malo 2 roky a v roku 2017 malo 5 rokov. Otec maloletého dieťaťa sa narodil 30.8.1987 pracuje na Inšpektoráte práce od 1.3.2014 a má čistý mesačný príjem 668,98 eur. Je ženatý. Sobášil sa 27.9.2014. Jeho manželka sa volá Silvia Brezinová, nar. 11.8.1977, má dve vyživovacie povinnosti: a/ mal. X. P., nar. X.X.XXXX b/ mal. Q. M., nar. X.XX.XXXX. Jeho manželka je na rodičovskej dovolenke, na toto maloleté dieťa poberá rodinné prídavky a v roku 2016 poberala materské 691,05 eur.

6. Matka maloletého dieťaťa je toho času PN, má dve vyživovacie povinnosti voči mal. X. P., nar. X.X.XXXX a voči plnoletému synovi X. P., nar. XX.XX.XXXX, ktorý má 23 rokov a je denný študent VŠ. Otec neplatí výživné, matka na maloleté deti poberá prídavky asi 47 eur mesačne. Matka tvrdí, že na maloleté dieťa sú výdavky 500-600 eur mesačne. Súd je toho názoru, že tieto výdavky zodpovedajú skutočnosti, hoci to otec maloletého dieťaťa popiera. Príjmové pomery matky maloletého dieťaťa sú tak ako je horeuvedené. V roku 2014 1187,78 eur, rok 2015 567,72 eur, rok 2016 1386,21 eur. Súd tu pripomína, že matka maloletého dieťaťa je nepretržite PN od 7.9.2016 a od 1.11.2016 je vážne chorá, tak že má zvýšené výdavky. Nemocenské dávky sú v rozpätí 698,10 eur až 721,37 eur. Otec maloletého dieťaťa je nemajetný, nie je vlastníkom poľovníckych zbraní, matka maloletého dieťaťa je vlastníčkou RD, na ktorý má veľký dlh. Za takto zisteného skutkového stavu, súd je toho názoru, že treba zvýšiť výživné za čas od 1.3.2014 zo sumy 100 eur na sumu 175 eur. Súd bral do úvahy skutočnosť, že otec maloletého dieťaťa pravidelne platí výživné vo výške 100 eur mesačne. Teda zaostalé výživné od 1.3.2014 do 30.6.2017 súd vyčíslil sumou 3000eur. Výpočet: rozdiel 175-100= 75 eurx40 mesiacov= 3000 eur- rok 2014: 10 mesiacov, rok 2015 12 mesiacov, rok 2016 12 mesiacov a rok 2017 6 mesiacov, čo je spolu 40 mesiacov. V tejto sume sú zahrnuté aj náklady na maloleté dieťa titulom výbavičky vo výške 1000 eur mesačne. Čo sa týka lehoty splatnosti zaostalého výživného súd vo veci aplikoval zákonné ustanovenie § 232 ods. 3 CSP bral do úvahy sociálny status otca maloletého dieťaťa. Keďže boli splnené

podmienky na postup podľa zákonného ustanovenia § 78 ods.1 Zákona o rodine, súd rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

7. Podľa zákonného ustanovenia § 191 ods. 1 CSP dôkazy súd hodnotil podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pri tom starostlivo prihliadol na všetko čo vyšlo v konaní najavo.

8. Ďalej súd vo veci aplikoval zákonné ustanovenie § 121 CMSP došlo ku zmene pomerov. Predmetom konania bolo výživné pre maloleté dieťa. Zmena pomerov na strane otca: nadobudnutie zamestnania, uzavretie manželstva, a pribudnutie vyživovacej povinnosti. Na strane matky závažné ochorenie ako aj zníženie príjmu. Teda jej zdravotný stav. Na strane dieťaťa zmena pomerov: vek a z toho zvýšené náklady. Ide o podstatné a závažné zmeny. Nejde o zmeny krátkodobého charakteru. Súd prihliadol na záujem maloletého dieťaťa.

9. Podľa zákonného ustanovenia § 52 ods. 1 CMSP žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania pokiaľ tento zákon neustanovuje inak. Ide o mimosporové konanie. Každý z účastníkov si teda sám znáša trovy, ktoré v konaní platil“.

10. Uvedený rozsudok opätovne včas podaným odvolaním napadol len otec maloletej, domáhajúci sa jeho zrušenia a zamietnutia návrhu matky. Súdu prvej inštancie vyčítal to, že v jeho napadnutom rozhodnutí je ešte menej opodstatnených dôvodov ako v predchádzajúcom rozsudku a tým je jeho preskúmateľnosť ešte nižšia. Súd prvej inštancie nezdôvodnil počiatok zvýšenia vyživovacej povinnosti dňom 01.03.2014, keď on sa zamestnal až 10.03.2014 a následne 27.09.2014 uzatvoril manželstvo a 11.12.2015 mu pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť, keď príjem jeho manželky na materskej dovolenke sa tiež výrazne znížil. Príjem jeho trojčlennej rodiny, resp. po narodení maloletej štvorčlennej, bol spolu nižší ako príjem matky maloletej, ktorá ani v ďalšom konaní nepreukázala vysoké výdavky na dieťa ako napr. opatrovateľské v sume 300 eur, či oblečenia a strava. Zastáva názor, že nejde o nevyhnutné a odôvodnené výdavky, resp. že tieto nezodpovedajú realite a tiež neboli vzaté do úvahy jeho majetkové pomery, keď nevlastní žiadny majetok a jeho jediným príjmom je mzda. Predchádzajúci návrh matky na zvýšenie výživného bol zamietnutý a matka sa voči tomu neodvolala, keď táto si nemôže vo vlastnom mene a pre seba uplatňovať náhradu nákladov spojených so zadovážením detskej výbavičky, pretože ide o vlastné nároky dieťaťa a teda návrh na zaplatenie 1.000 eur je nedôvodný. Súd prvej inštancie bez akéhokoľvek zdôvodnenia uznal výdavky matke na maloleté dieťa v sume 500 -600 eur neberúc do úvahy fakty a jeho tvrdenia, keď je zarážajúce, že výživné zvýšil najprv na 150 eur mesačne a neskôr na základe tých istých údajov na sumu 175 eur mesačne, ktoré určené výživné nezodpovedá jeho schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom, nakoľko má jediný príjem zo zamestnania v štátnej organizácii a tento si určovať nemôže, keď jeho majetkové pomery sú nulové. Pokiaľ ide o skutočnosť, že v čase štúdia matke platil výživné 100 eur mesačne na dieťa, tieto peniaze mal požičané od rodičov, ktoré doteraz nevrátil, to ale neznamená, že výživné musí byť zvýšené od času jeho zamestnania sa s čistým mesačným príjmom 485,12 eura, keďže pre takéto zvýšenie nie sú splnené podmienky. Jeho náklady sú odôvodnené, náklady za užívanie domu, na benzín a ani ostatné výdavky nemôže ovplyvniť, jeho životná úroveň vzhľadom na jeho nízky príjem nemôže byť ani vysoká. Je mu ľúto zdravotného stavu matky maloletej, ale určenej výživné spolu so zaostalým výživným je pre neho nereálne až likvidačné, keď súd prvej inštancie si nedal ani námahu rozčleniť obdobia podľa (jeho) príjmu a životných situácií, ako napr. pribudnutie ďalšej vyživovacej povinnosti. Reálne nie je v jeho schopnostiach a možnostiach platiť tak vysoké výživné, návrh preto považuje za neodôvodnený a neopodstatnený.

11. Matka maloletej sa k podanému odvolaniu nevyjadrila, rovnako tak kolízny opatrovník maloletej, ktorý v priebehu konania výšku výživného navrhoval vo výške 120 eur.

12. Doplňujúcim rozsudkom (označeným v záhlaví tohto rozhodnutia) súd prvej inštancie zamietol návrh matky maloletej proti otcovi maloletej o zaplatenie sumy 1.000 eur ohľadne výbavičky, tento doplňujúci rozsudok odvolaním napadnutý nebol.

13. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP - Civilný sporový poriadok - zák. č. 160/2015 Z. z.) prejednal vec na nariadenom odvolacom pojednávaní neviazaný rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi (§ 65 a § 66 CMP - Civilný mimosporový poriadok - zák. č. 161/2015 Z. z.), nakoľko v tejto veci ide o konanie, ktoré mohlo začať aj bez návrhu (a súd môže prekročiť návrhy účastníkov - § 40 CMP),

a po zopakovaní a doplnení dokazovania pre zistenie skutočného stavu veci vypočutím účastníkov - rodičov maloletej a oboznámením listinných dôkazov dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa ust. § 388 CSP zmeniť (tak ako to je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku), nakoľko neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie ani na jeho zrušenie, keď v zmysle ust. § 396 ods. 2 CSP rozhodoval aj o trovách celého konania v zmysle ust. § 52 CMP.

14. Vo veci maloletej doteraz prebiehali súdne konania vedené pod sp. zn. 13P/87/2012, 35P/312/2012 a 24P/400/2012. V konaní pod sp. zn. 13P/87/2012 bolo predmetom konania určenie otcovstva k maloletej a úprava práv a povinností otca k maloletej, keď takýto návrh podala matka maloletej 14.03.2012, ktorý návrh dňa 26.03.2012 v časti požadovaného určenia otcovstva k maloletej zobrala späť z dôvodu, že dňa 21.03.2012 došlo k uznaniu otcovstva maloletej F. M.; konanie v tejto časti bolo uznesením č. k. 13P/87/2012-8 zo dňa 04.04.2012 zastavené. Na pojednávaní dňa 22.05.2012 došlo k vydaniu rozsudku, ktorým bola maloletá zverená do osobnej starostlivosti matke a otec bol zaviazaný prispievať na jej výživu sumou 100 eur mesačne počnúc dňom 01.03.2012 vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, pričom bolo rozhodnuté aj o zročnom výživnom za čas od 01.03.2012 do 31.05.2012. Pre vzdanie sa účastníkov práva na odvolanie písomný rozsudok obsahuje skrátené odôvodnenie, keď zo zápisnice o pojednávaní vyplýva, keď matka uvádzala príjem z materského príspevku vo výške cca 650 eur, poberanie prídavkov na dve deti a výživného v sume 170 eur na syna X. P., pri splácaní úveru 5.000 eur v súvislosti s narodením dieťaťa mesačnou splátkou po 250 eur počas dvoch rokov. Otec maloletej uvádzal, že ako študent má príjem vreckové od rodičov cca 100 eur mesačne a že si uvedomuje svoju povinnosť voči maloletej, preto sa rozhodol brigádnicke pracovať v spoločnosti svojho brata a podieľať sa aj na úhrade výbavičky pre dieťa v rozsahu polovice nákladov. Predmetom konania pod sp. zn. 35P/312/2012 bol návrh matky maloletej zo dňa 26.10.2012 na zvýšenie výživného na maloletú na sumu 150 eur mesačne za obdobie od 01.10.2012 do 28.02.2013 (pôvodne požadovala 250 eur mesačne), ktorý návrh matka odôvodnila tým, že dňa 08.10.2012 jej skončila materská dovolenka a nastúpila na rodičovský príspevok, teda tento jej príjem je nepostačujúci na pokrytie všetkých výdavkov, ktoré s maloletým dieťaťom má, keď má ďalšiu vyživovaciu povinnosť k študujúcemu synovi. Predmetom konania pod sp. zn. 24P/400/2012 bol návrh otca maloletej zo dňa 05.12.2012 na zníženie výživného na maloletú od 01.12.2012 na sumu 30 % zo sumy životného minima = na minimálne výživné. Na pojednávaní dňa 02.10.2014 vo veci sp. zn. 35P/312/2012 Okresný súd Nitra spojil konania pod sp. zn. 35P/312/2012 a 24P/400/2012 na spoločné konanie pod sp. zn. 35P/312/2012. Na pojednávaní dňa 24.09.2013 vo veci sp. zn. 35P/312/2012 (ešte pred spojením veci na spoločné konanie) požadovala matka od otca maloleteho zaplatať sumu 1.000 eur titulom výbavičky maloleteho dieťaťa. Rozsudkom zo dňa 12.11.2015 č. k. 35P/312/2012-225 Okresný súd Nitra v spojených konaniach rozhodol tak, že návrh matky na zvýšenie výživného zamietol, konanie o návrhu otca na zníženie výživného ako aj konanie o návrhu matky voči starým rodičom - rodičom otca maloletej zastavil a otcovi maloletej uložil povinnosť zaplatiť matke maloletej sumu 1.000 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku, keď žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal. Uvedený rozsudok odvolaním napadol len otec maloletej v časti výroku o jeho povinnosti zaplatiť matke maloletej sumu 1.000 eur (titulom výbavičky), ktorému odvolaniu Krajský súd v Nitre ako súd odvolací vyhovel uznesením č. k. 8CoP/13/2016-266 zo dňa 31.03.2016, keď rozsudok súdu prvej inštancie v tejto časti zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Okresný súd Nitra svojim ďalším rozsudkom zo dňa 28.06.2016 č. k. 35P/312/2012-277 návrh matky maloleteho na zaplatať jej požadovaných 1.000 eur zamietol, ktorý rozsudok na základe odvolania matky Krajský súd v Nitre uznesením zo dňa 19.01.2017 č. k. 8CoP/66/2016-287 opätovne zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V ďalšom konaní na pojednávaní dňa 09.06.2017 Okresný súd Nitra spojil konania vedené pod sp. zn. 35P/312/2012 (o zaplatať 1.000 eur titulom výbavičky) a sp. zn. 13P/392/2014 na spoločné konanie pod sp. zn. 13P/392/2014. Konanie pod sp. zn. 13P/392/2014 je konaním o návrhu matky na zvýšenie výživného zo sumy 100 eur na sumu 250 eur mesačne od 01.03.2014, o ktorom návrhu bolo rozhodnuté napadnutým (v poradí druhým) rozsudkom, keď o návrhu matky na zaplatať sumu 1.000 eur bolo rozhodnuté doplnujúcim rozsudkom, ktorý však ostal právoplatným, teda zaplatať tejto sumy nebolo predmetom tohto odvolacieho konania.

15. Po zopakovaní dokazovania a jeho doplnení odvolací súd zistil nasledovný skutkový stav veci.

16. Od počiatku určenia vyživovacej povinnosti otca voči maloletej dňom jej narodenia došlo na strane matky maloletej k zmene v tom, že od 01.03.2013 sa zamestnala s priemerným zárobkom za rok 2013 vo výške 996,52 eur netto mesačne, podľa jej vyjadrenia sa o maloletú starala opatrovateľka s nákladmi vyše 300 eur mesačne, keď v tomto roku poberala rodinné prídavky na obe deti, keď mala vyživovaciu

povinnosť aj k synovi X. P., nar. XX.XX.XXXX, na ktorého počas jeho štúdia otec platil výživné 170 eur mesačne. V roku 2014 dosiahla matka priemerný netto mesačný zárobok 1.187,77 eura, keď poberala - okrem mesiacov marec až august rodinné prídavky na dve deti po 47,04 eura a od augusta 2014 do februára 2015 poberala aj rodičovský príspevok po 203,20 eura mesačne. Maloletá X. od septembra 2014 začala navštevovať predškolské zariadenie, výdavky s tým spojené matka špecifikovala vo svojom návrhu. V roku 2015 dosiahla matka priemerný netto mesačný zárobok 1.462,64 eura, keď 15.10.2015 si vzala hypotekárny úver 40.000 eur na zakúpenie rodinného domu, splátky ktorého úveru predstavujú sumu 171,50 euro mesačne. V roku 2016 priemerný netto mesačný zárobok matky za mesiace január až august predstavoval sumu 1.567,10 eura mesačne, v mesiacoch september a október 2016 mala zníženie príjmu pre práceneschopnosť a za mesiace november a december 2016 príjem zo mzdy nemala, jej príjem za celý rok zo mzdy predstavuje v priemere 1.155,18 eura. Od novembra 2016 doposiaľ má matka mzdu od zamestnávateľa v zásade nulovú, keď za mesiac február 2017 jej bol vyplatený preplatok dane 634,24 eura, za mesiac marec 2017 náhrada za dovolenku a náhrada príjmu 505,60 eura a dávka z rovnakého titulu za mesiac apríl v sume 650,42 eura, keď vo februári 2018 jej bolo na základe ročného zúčtovania vyplatených 48,96 eura. Nemocenské dávky boli matke maloletej vyplácané za obdobie od 19.09.2016 do 07.10.2017 v celkovej výške 9.916,80 eura, keď za obdobie od novembra 2016 (ukončenia práce) do septembra 2017 (posledný celý mesiac poberania nemocenských dávok) predstavuje priemer mesačných nemocenských dávok sumu 845,22 eura. Od 24.03.2017 bol matke maloletej priznaný invalidný dôchodok pre pokles jej schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 70 % vo výške 605,90 eura, ktorý bol od 01.01.2018 zvýšený na 613,10 eura a od 01.01.2019 na sumu 629,10 eura, keď obdobie jeho poberania sa (tak ako to je zhora uvedené) sčasti prekrýva aj s poberaním nemocenských dávok, resp. s doplatením jej ešte mzdových náležitostí zamestnávateľom. Od septembra 2018 maloletá nastúpila na základnú školu, keď syn matky maloletej X. P. v septembri 2017 ukončil štúdium na vysokej škole a zároveň v tomto mesiaci odišiel do zahraničia, kde je doposiaľ, teda matka maloletej žije sama s maloletou, na ktorú otec maloletej určené výživné 100 eur platí pravidelne.

17. Otec maloletej sa zamestnal od 10.03.2014, pričom jeho priemerný mesačný netto zárobok predstavuje sumu 440,18 eura za rok 2014, sumu 655,21 eura za rok 2015, sumu 821,14 eura za rok 2016, sumu 821,07 eura za rok 2017 a sumu 959,85 eura za rok 2018, keď daňové priznania za roky 2013 až 2018 k dani z príjmov fyzickej osoby nepodával. Otec maloletej 27.09.2014 uzatvoril manželstvo so V. M. D., nar. XX.XX.XXXX, ktorá má v starostlivosti jej dcéru X. D., nar. XX.XX.XXXX, ohľadom otcovstva ktorej sa otec maloletej vyjadriť nevedel, uvádzal však, že jeho manželka výživné na túto svoju dcéru nepoberá. Od uzatvorenia manželstva otec maloletej býva so svojou manželkou a jej dcérou X. v rodinnom dome poskytnutom im na bývanie bezplatne rodičmi jeho manželky, keď 11.12.2015 sa im narodila dcéra Q. M.. Manželka otca maloletej od 27.10.2015 nastúpila na materskú dovolenku, pred nástupom ktorej mala za rok 2014 (za mesiace marec až december) priemerný mesačný netto zárobok 789,96 eura a za mesiace január až september 2015 tento priemerný mesačný zárobok predstavoval 859,58 eura. Materské dávky za január až jún 2016 poberala v priemere 691,05 eura mesačne, keď od júna 2016 začala poberať rodičovský príspevok po 203,20 eura mesačne, priebežne valorizovaný na 213,20 eura (od mája 2017), na 214,70 eura (od februára 2018), keď po ukončení rodičovskej dovolenky dňa 11.12.2018 u svojho zamestnávateľa ukončila pracovný pomer zrejme dohodou, keď za mesiac december 2018 jej bolo vyplatených 2.393,45 eura; dôvod skončenia otec maloletej uvádzal v tom, že jej pracovné miesto pred materskej dovolenky bolo obsadené. Dňom 12.12.2018 je manželka otca maloletej evidovaná ako uchádzačka o prácu na úrade práce, keď od 01.01.2019 jej boli priznané dávky - podpora v nezamestnanosti v priemere cca 530 eur mesačne, ktoré môže poberať po dobu 6 mesiacov. Dcéra manželky otca X. D. od septembra 2018 študuje v zahraničí po dobu 2 rokov, podľa vyjadrenia otca maloletej X. výdavky s tým spojené uhrádza otec jeho manželky, keď on jej len občas prispeje vreckovým. Otec maloletej deklaroval svoju nemajetnosť, na odvolacom pojednávaní (na rozdiel od konania pred súdom prvej inštancie) pomoc zo strany oboch rodičov neuvádzal, uviedol, že motorové vozidlo si požičiava od brata, keď jeho manželka užíva motorové vozidlo BMW X 5. Poľovné zbrane doposiaľ nepredal, (i keď pred súdom prvej inštancie pôvodne uvádzal opak), v odvolacom konaní (odlišne od konania pred súdom prvej inštancie) označil ako svoj záväzok splácanie spotrebiteľského úveru v sume 13.000 eur zo dňa 09.09.2016 splátkami po 236,29 eura mesačne (do 15.09.2022), z ktorej sumy malo byť použitých 5.300 eur na vrátenie požičianých prostriedkov jeho rodičom, keď malo ísť o prostriedky, ktoré mu požičiavali na platenie výživného počas jeho štúdia na vysokej škole. K tomuto predložil aj čestné prehlásenie svojho otca zo dňa 17.07.2018 o tom, že mu ku dňu 15.09.2016 sumu 5.300 eur vyplatil. Zvyšné prostriedky z úveru mali byť použité na zakúpenie vybavenia rodinného

domu; v konaní pred súdom prvej inštancie vrátenie pôžičky svojim rodičom na zaplatenie výživného otec maloletej neuvádzal, uviedol predaj zbraní, čo neskôr tiež zmenil.

18. Vychádzajúc z uvedeného skutkového stavu a zákonných ustanovení citovaných súdom prvej inštancie v napadnutom rozsudku mal odvolací súd za to, že odvolanie otca maloletej bolo len sčasti opodstatnené a že i vzhľadom k zmene pomerov od vydania napadnutého rozhodnutia, keď pre rozhodnutie je významný stav v čase rozhodnutia, je daná potreba zmeny napadnutého rozhodnutia. Oproti stavu konania, v ktorom bola vyživovacia povinnosť otca voči maloletej v sume 100 eur určená nastala podstatná zmena pomerov na strane rodičov a tiež aj na strane maloletého dieťaťa. V čase určenia výživného mala maloletá dva mesiace, náklady na jej zaopatrenie stúpali v dôsledku jej rastu, návštevy predškolského a školského zariadenia, rastu športových, vzdelávacích a kultúrnych aktivít ako aj rastom celkových životných nákladov daných rastom cien potravín a všetkých tovarov a služieb. Na strane otca maloletej došlo jeho zamestnaním sa dňa 10.03.2014 k zásadnému (podstatnému - o 340,- Eur) zvýšeniu jeho príjmu oproti jeho predchádzajúcemu vreckovému 100 eur, keď poukaz otca na to, že určenie výživného 100 eur mesačne počas jeho doby štúdia nezodpovedalo jeho možnostiam, nemohlo byť predmetom posudzovania v tomto konaní, nakoľko vo veci tohto výživného bolo právoplatne rozhodnuté a v odvolacom konaní neprislúcha odvolaciemu súdu preskúmať vecnú správnosť tohto právoplatného (v tom čase nenapadnutého) súdneho rozhodnutia, keď súd posudzuje pri zmene súdneho rozhodnutia ohľadom určenia výživného len zmenu pomerov od posledného právoplatného rozhodnutia. Príjem otca a teda aj jeho možnosti platiť vyššie výživné na maloletú postupom rokov a rastom príjmu z jeho zamestnania rástli, keď od uzatvorenia manželstva náklady spoločnej domácnosti znášal spoločne s manželkou, ktorá má rovnako vyživovaciu povinnosť k maloletej Paule ako on, ktorá jej vyživovacia povinnosť sa však stala obmedzenou po tom, čo od júla 2016 až do ukončenia materskej dovolenky poberala už len rodičovský príspevok, ktorý postačoval len na jej životné náklady. Poukaz otca maloletej v odvolaní na to, že návrh matky na zvýšenie výživného bol v predchádzajúcom súdnom konaní vedenom pod sp. zn. 35P/312/2012 zamietnutý z hľadiska dôsledkov tohto rozhodnutia neobstojí, nakoľko v tomto konaní rozsudkom zo dňa 12.11.2015 bolo rozhodované o návrhu na požadované zvýšenie výživného za obdobie len od 01.10.2012 do 28.02.2013 na sumu 150 eur mesačne. Za dôvodnú námietku otca maloletej však odvolací súd považoval to, že bolo potrebné pri rozhodovaní o výživnom zohľadňovať jednotlivé časové etapy tohto zvýšenia s ohľadom na rozdielne potreby dieťaťa a schopnosti a možnosti oboch rodičov. Argumentácia otca maloletej o tom, že v niektorých obdobiach príjem matky samotnej presahoval príjem jeho domácnosti neobstojí, nakoľko zvýšenie príjmu matky bez ďalšieho neznamena to, že on (preto) nemá povinnosť podieľať sa na zvýšených nákladoch na maloleté dieťa; zvýšenie príjmu matky predstavuje len to, že u nej sa už v menšom rozsahu prihliada na osobnú starostlivosť o maloletú a prihliada sa aj na jej lepšiu schopnosť sa podieľať na zvýšených výdavkoch na maloletú. Na strane matky tiež bolo potrebné prihliadať k tomu, že jej príjem z pracovného pomeru bol reálne znížený nevyhnutnými nákladmi na jeho dosiahnutie, nakoľko do práce bola nútená dochádzať motorovým vozidlom, s čím sú spojené náklady na benzín minimálne 200 eur mesačne (cca 10 eur na deň), keď nemožno neprihliadnuť ani na náklady spojené s poistením a údržbou ako aj s nadobudnutím nevyhnutného motorového vozidla. Odvolací súd prihliadol aj k zvýšeniu osobných výdavkov matky maloletej súvisiacich s jej ochorením a tiež k celkovým pomerom otca maloletej, ktoré pomery (bezodplatné užívanie rodinného domu a viacerých nadštandardných motorových vozidiel, so zvýšenými nákladmi prevádzky) nasvedčujú jeho reálne vyššej životnej úrovni (a iným príjmom - minimálne od rodičov) ako by zodpovedala deklaroványm príjmom (osobným i v rodine).

19. So zohľadnením všetkých zhora uvedených skutočností mal odvolací súd za to, že je opodstatnený návrh matky maloletej na zvýšenie výživného, ktoré zvýšenie odvolací súd určil za jednotlivé obdobia tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, keď počiatok zvýšenia výživného 10.03.2014 predstavuje dátum zamestnania sa otca maloletej, dátum 01.09.2014 ďalšieho zvýšenia výživného na maloletú predstavuje počiatok návštevy predškolského zariadenia maloletou, dátum 01.07.2016 pre zmenu výživného smerom nadol zodpovedá tomu, odkedy manželka otca maloletej poberala už len rodičovský príspevok v súvislosti s materskou dovolenkou k maloletej Q., v dôsledku čoho vzhľadom k výške rodičovského príspevku si nebola schopná peňažnou formou plniť svoju vyživovaciu povinnosť k nej a túto teda v plnom rozsahu voči nej prevzal jej otec, dátum 08.10.2017 zvýšenia vyživovacej povinnosti na maloletú súvisí so zmenou na strane matky maloletej, ktorá od tohto dátumu poberať už len invalidný dôchodok v sume nižšej, ako mala príjem v roku 2012 pri určení výživného 100 eur, keď s ohľadom na výšku tohto invalidného dôchodku, ako aj s ohľadom na jej výdavky a nemožnosť dosiahnutia iného zárobku, sa jej schopnosť podieľať na finančných nákladoch spojených so

starostlivosťou o maloletú výrazne znížila, keď naopak príjem otca maloletej od roku 2014 kontinuálne rástol a v podstate sa zdvojnásobil, dátum 01.09.2018 predstavuje deň začatia školskej dochádzky u maloletej X., s čím súvisí aj rast nákladov na jej starostlivosť danú školskými potrebami a aktivitami a dátum 01.12.2018 predstavuje moment zmeny na strane manželky otca maloletej, kedy táto dosiahla príjem v zamestnaní a tiež sa jej príjem oproti poberanému rodičovskému príspevku znásobil a teda má už aj ona schopnosť dosahovať väčší príjem a podieľať sa už aj na platení nákladov spojených s maloletou Paulou finančne.

20. Vzhľadom k zmene napadnutého rozhodnutia a zmene výšky výživného na maloletú bolo potrebné rozhodnúť aj o zaostalom (zročnom, splatnom) výživnom za obdobie od počiatku zvýšenia ku dňu rozhodovania odvolacieho súdu s prihliadnutím na termín splatnosti výživného, preto odvolací súd jednak rozhodol o určení výšky zaostalého výživného a tiež aj o spôsobe jeho zaplatenia. Zaostalé výživné za obdobie od 10.03.2014 do 31.08.2014 predstavuje sumu 171,29 eura (30 eur x 5 mesiacov + 30 eur : 31 x 22 dni za marec 2014). Zaostalé výživné za obdobie od 01.09.2014 do 30.06.2016 predstavuje sumu 1.320 eur (60 eur x 22 mesiacov). Zaostalé výživné za obdobie od 01.07.2016 do 07.10.2017 predstavuje sumu 609,33 eura (15 mesiacov x 40 eur + 40 eur : 31 x 7 dni za október 2017). Zaostalé výživné za obdobie od 08.10.2017 do 31.08.2018 predstavuje sumu 859,35 eura (10 mesiacov x 80 eur + 80 : 31 x 3 dni za mesiac október 2017). Zaostalé výživné za obdobie od 01.09.2018 do 30.11.2018 predstavuje sumu 300 eur (100 eur x 3 mesiace). Zaostalé výživné za obdobie od 01.12.2018 do 28.02.2019 predstavuje sumu 360 eur (120 eur x 3 mesiace), keď za marec 2019 v čase rozhodovania odvolacieho súdu (zvýšené) výživné ešte splatné nebolo, vzhľadom k tomu, že sa platí k 15. dňu v mesiaci. Celkovo zaostalé výživné teda predstavuje sumu 3.619,97 eura, keď ohľadom tohto zaostalého výživného odvolací súd lehotu na plnenie určil 90 dní od právoplatnosti súdneho rozhodnutia, nakoľko vzhľadom k aktuálnemu príjmu matky maloletej a dobe trvania konania mal za to, že je potrebné, aby čo najskôr tieto peniaze mala k dispozícii a vedela tak z nich výdavky na maloletú realizovať, keď otec vzhľadom k svojmu zamestnaniu a príjmu ako aj dobrým rodinným pomerom má možnosť si tieto finančné prostriedky požičať buď formou pôžičky od svojich rodičov, resp. brata, prípadne aj formou spotrebiteľského úveru, keď vzhľadom na prebiehajúce konanie si mohol peniaze priebežne odkladať.

21. Zo všetkých zhoraoznačených dôvodov preto odvolací súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, keď svoje rozhodnutie prijal pomerom hlasov 2:1.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).